

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ตามที่ หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ และ นางสาวกิ่งทอง ยงยุทธมีชัย ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมประชุม QA Forum ครั้งที่ 1/2552 ในวันที่ 25 กันยายน 2552 โดยประธานที่ประชุมฯ คือ ศาสตราจารย์ นายแพทย์อดุลย์ วีริยเวชกุล นั้น ขอแจ้งเรื่องที่ประชุมให้ทราบ ดังนี้

1. ประธานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ภิรมย์ กมลรัตนกุล) ได้มอบหมายให้ศาสตราจารย์ นายแพทย์อดุลย์ วีริยเวชกุล เป็นประธานกลุ่มเสวนา QA Forum
 - 1) ที่ประชุมได้เลือกরণประธาน 2 ท่าน ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย วัฒนานิก (อดีตคณบดีคณะ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปัจจุบันเป็นข้าราชการบำนาญ) และผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ อัครประถมพงศ์ (ผู้ช่วยอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)
 - 2) สำหรับฝ่ายเลขานุการ จะเลือกในการประชุมครั้งต่อไป
2. ที่ผ่านม ได้เป็นประธานกรรมการชุดหนึ่ง ซึ่งมี ผศ. ดร.ทวี เลิศปัญญาวิทย์ อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี ร่วมคณะกรรมการด้วย ได้มีการจัดสัมมนา 2 ครั้ง ดังนี้
 - 2.1 ครั้งที่ 1 จัดสัมมนาเรื่องวิพากษ์การอุดมศึกษาไทย โดยให้คณายนอกมหาวิทยาลัยการศึกษาไทยใน ปัจจุบันว่ามีข้อบกพร่อง ข้อดี ข้อเสีย อย่างไร ซึ่งได้ข้อมูลของบัณฑิตดังนี้
 - 1) ไม่มีความรู้ทั่วไป
 - 2) ไม่มีความรู้ในภาษาต่างประเทศ
 - 3) ไม่มีคุณธรรม จริยธรรม ไม่มีสัมมาคารวะและระเบียบวินัย
 - 4) ไม่มีความรู้ความสามารถที่ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ เป็นเหตุให้ผู้ประกอบการเมื่อ รับสมัครเข้าทำงานแล้ว จำเป็นต้องฝึกอบรมเพิ่มเติม
 ซึ่งประธานที่ประชุมฯ จะนำรายละเอียดข้อมูลดังกล่าวมาแจกในการประชุมครั้งต่อไป
 - 2.2 ครั้งที่ 2 จัดสัมมนาปรัชญาการอุดมศึกษาไทย ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยไทยจัดการเรียนการสอนโดยไม่รู้ ว่าปรัชญาของชาติเป็นอย่างไร ซึ่งแตกต่างจากประเทศในทวีปยุโรป การสัมมนาคครั้งนี้ได้เชิญผู้มีชื่อเสียง มาให้ข้อมูลแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งประธานที่ประชุมฯ จะนำรายละเอียดข้อมูลดังกล่าวมาแจกในการประชุม ครั้งต่อไป
3. จากการไปดูงานต่างประเทศที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งมีการเน้นในเรื่องการเตรียมการบริหารจัดการให้ สอดคล้องกับสิ่งที่เรียกว่า The Bologna Process ซึ่งเป็นความร่วมมือของประเทศในโซนยุโรป เนื่องจาก ประเทศในโซนยุโรปมีความเชื่อว่าการจะผลักดันให้ประเทศเจริญก้าวหน้า พื้นฐานมาจากด้านการศึกษา คือผู้ ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันที่ได้รับการรับรองถือว่าเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ โดยมหาวิทยาลัยใหม่ได้ปรับเปลี่ยน ให้เข้าถึงกระบวนการ Bologna ได้เร็วกว่ามหาวิทยาลัยเก่า ซึ่งการปรับเปลี่ยนที่เกิดขึ้นนี้เพื่อสร้างเสริมศักยภาพ ให้มหาวิทยาลัยในยุโรปสามารถแข่งขันได้กับมหาวิทยาลัยที่มาจากภายนอก โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มาจาก ประเทศออสเตรเลีย กระบวนการ Bologna มีดังนี้

- 3.1 จัดระบบการศึกษามหาวิทยาลัยในยุโรปทั้งหมดให้เป็นระบบเดียวกัน โดยใช้ระบบเครดิต (credit system)
 - 1) ใช้ระบบ 3 ระบบ 5 ระบบ 7 และ ระบบ 8 คือ ปริญาตรีเรียน 3 ปี ปริญาโทเรียน 1-2 ปี และปริญาเอกเรียน 3 ปี โดยมหาวิทยาลัยที่มีระบบการจัดการเรียนการสอนปริญาตรี 4 ปี ต้องปรับให้เหลือ 3 ปี
 - 2) ใช้ปริญาเดียวกันทั้งหมด คือ ปริญาตรีต้องเป็น 2 ปริญาเท่านั้น คือ ปริญาศิลปศาสตรบัณฑิต และวิทยาศาสตร์บัณฑิต และปริญาเอกต้องเป็นปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
 - 3) ทุกมหาวิทยาลัยในยุโรปต้องเปิดภาคเรียนพร้อมกันทั้งหมด
- 3.2 มีหน่วยงานกลางสำหรับประเมินคุณภาพการศึกษาแบบเดียวกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ซึ่งก็ได้มีมหาวิทยาลัยหลายแห่งได้ผ่านการประเมินไปแล้ว
- 3.3 หลักสูตรทุกมหาวิทยาลัยต้องผ่านการรับรองใหม่ทั้งหมด
- 3.4 กระบวนการ Bologna ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เพราะใช้ระบบเครดิต และปริญาเดียวกัน
- 3.5 การกำหนดให้ประเทศในสมาชิกยุโรปคิดค่าเล่าเรียนในอัตราประเทศท้องถิ่น
4. ในต่างประเทศมีข้อกำหนดของสหภาพยุโรปกรณีของนักศึกษาว่าด้วยผู้ที่ได้รับปริญาทุกคน ทางมหาวิทยาลัย จะต้องออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถที่เป็นรูปธรรมแจกไปพร้อมกับใบปริญาบัตร เรียกว่า diploma supplement เป็นการรับประกันคุณสมบัติของบัณฑิตตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการหรือไม่
5. ในการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา รอบ 3
 - 5.1 แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้
 - 1) กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน
 - 2) กลุ่ม ข มหาวิทยาลัยที่เน้นระดับปริญาตรี แบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย
 - ข 1 มหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญาตรี
 - ข 2 มหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญาตรีและพัฒนาสังคม
 - 3) กลุ่ม ค มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง แบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย
 - ค 1 มหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางระดับบัณฑิตศึกษาและวิจัย
 - ค 2 มหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางระดับปริญาตรี
 - 4) กลุ่ม ง มหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญาเอก
 - 5.2 ประเมินระดับสถาบัน และคณะวิชา ตาม 6 มาตรฐาน 31 ตัวบ่งชี้ คือ
 - 1) มาตรฐาน 1 ด้านคุณภาพบัณฑิต
 - 2) มาตรฐาน 2 ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
 - 3) มาตรฐาน 3 ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม
 - 4) มาตรฐาน 4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
 - 5) มาตรฐาน 5 ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน
 - 6) มาตรฐาน 6 ด้านการประกันและพัฒนาคุณภาพภายใน

รายละเอียดค่าน้ำหนักและตัวบ่งชี้ปรากฏใน (ร่าง) มาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา รอบสาม ดังเอกสารแนบ โดยขณะนี้ สมศ. อยู่ในระหว่างการจัดทำนियามตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน ซึ่งหากจัดทำแล้วเสร็จจะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นอีกครั้ง

- 5.3 การประเมินจะเน้น output/outcome ส่วน process จะไปอยู่ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และในการประเมิน รอบ 3 จะมีตัวบ่งชี้เพิ่มเติมที่ไม่มีคะแนนให้ หากมหาวิทยาลัยได้มีข้อมูลในตัวบ่งชี้นี้ ถือว่าเป็นข้อชมเชย คือ ตัวบ่งชี้ 2.8 คุณภาพของผลงานวิจัยเชิงวิชาการประเมินโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
- 5.4 ใช้ข้อมูลเฉลี่ย 3 ปีย้อนหลัง
- 5.5 ไม่มีคะแนนเชิงพัฒนาการและคะแนนการบรรลุเป้าหมาย โดยคะแนนการอิงเกณฑ์จะเป็น 3 คะแนน หรือ 5 คะแนน อยู่ในช่วงการพิจารณา แต่แนวโน้มจะเป็น 5 คะแนน
- 5.6 ที่ผ่านมา สมศ. จัดให้มีการอบรมผู้ประเมินคุณภาพภายนอก แต่ในการประเมิน รอบ 3 จะจัดอบรม ให้กับเลขานุการคณะผู้ประเมินฯ ด้วย เนื่องจากฝ่ายเลขานุการจะเป็นผู้ที่ทราบในรายละเอียดเกณฑ์การประเมินและการคำนวณ
6. ปีการศึกษา 2552 การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ยังคงยึดตาม 9 องค์ประกอบ เพียงแต่เพิ่มอีก 2 ตัวบ่งชี้ คือ
- 1) ตัวบ่งชี้ 10.1 การบริหารจัดการสถานศึกษา 3 ดี (3 D)
 - 2) ตัวบ่งชี้ 10.2 ผลที่เกิดกับผู้เรียนตามนโยบาย 3 ดี (3 D) มีความรู้ เจตคติที่ดี ตลอดจนเกิดพฤติกรรม โดยนโยบาย 3 ดี เป็นนโยบายจากรัฐมนตรี ที่ สกอ. จำเป็นต้องดำเนินการ และเพื่อเป็นการรบกวนสถาบันอุดมศึกษา น้อยที่สุด จึงนำตัวบ่งชี้ดังกล่าวไปไว้ในองค์ประกอบที่ 10 และขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยให้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามนโยบายของรัฐบาล ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552 เป็นต้นไป
7. ตามที่ สมศ. ได้ประเมินสถาบันอุดมศึกษา รอบ 2 เพื่อรับรองมาตรฐาน (พ.ศ. 2549-2551) และได้ประกาศผลการประเมินไปแล้วนั้น ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงผลการประเมินที่ได้ยังไม่เป็นธรรมกับมหาวิทยาลัยอีกหลายแห่ง โดยเฉพาะในเรื่องเกณฑ์การประเมินหรือคณะกรรมการประเมิน ทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะจัดการอภิปราย เรื่อง “การประเมินคุณภาพและการจัดอันดับมหาวิทยาลัย : ถูกต้องเป็นธรรมจริงหรือ?” ในวันที่ 1 ตุลาคม 2552 ชั้น 2 อาคารจามจุรี 4 เวลา 13.00 น. เป็นต้นไป เพื่อชี้แจงถึงหลักเกณฑ์ วิธีการในการจัดอันดับและประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ของไทย โดยหน่วยงานและองค์กรทั้งภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งยังเป็นที่ถกเถียงกันว่าสามารถวัดความน่าเชื่อถือและมีความถูกต้องเที่ยงตรงเพียงพอที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการอ้างอิง ได้จริงหรือไม่

นัดประชุมครั้งต่อไป วันศุกร์ที่ 20 พฤศจิกายน 2552

(นางสาวจันทนา พรหมศิริ)

หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ

(นางสาวกิ่งทอง ยงยุทธมีชัย)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

7 ตุลาคม 2552

(ร่าง) มาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา รอบสาม

180052

มาตรฐานที่ ๑ ด้านคุณภาพบัณฑิต

ที่	ตัวบ่งชี้	กลุ่มสถาบัน				
		ข (๑) ๕๐%	ข (๒) ๓๐%	ค (๑) ๓๐%	ค (๒) ๕๐%	ง ๓๐%
๑.๑	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่าน ทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	๑๐	๑๐	๕	๑๐	๕
๑.๒	ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สอบใบประกอบวิชาชีพผ่านในครั้งแรกต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด	๑๕	๑๐	๕	๒๐	๕
๑.๓	ระดับคุณภาพของบัณฑิตระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาตามมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ ประเมินโดยผู้ประกอบการ / ผู้ใช้บัณฑิต / อาจารย์ที่ปรึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	๑๕	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
๑.๔*	ร้อยละของบทความวิทยานิพนธ์ปริญญาโทและวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่มีการนำไปประยุกต์ใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาทางวิชาการต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโทและวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด	-	-	๕ (๑๐)	-	-
๑.๕*	ร้อยละของบทความวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ใน refereed journal ระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด	-	-	-	-	๕
๑.๖*	ร้อยละของบทความวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด	-	-	๕ (ถ้ามี)	-	๕

มาตรฐานที่ ๒ ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ที่	ตัวบ่งชี้	กลุ่มสถาบัน				
		ข(๑)๑๕%	ข(๒)๑๕%	ค(๑)๓๐%	ค(๒)๑๕%	ง๓๐%
๒.๑	ร้อยละของผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ใน refereed journal ในระดับชาติหรือนานาชาติ หรืองานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด (เกณฑ์แยกตามคณะวิชา)	๕	๔	๕	๔	๗
๒.๒	ร้อยละของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำมาใช้อันก่อให้เกิดประโยชน์ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาทางวิชาการโดยได้รับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด (ระบบรับรองการใช้ประโยชน์ต้องมาจากภายนอก และไม่นับการวิจัยสถาบัน โดยให้ไปอยู่เรื่องการบริหารจัดการ)	๕	๔	๗	๖	๕
๒.๓	ร้อยละของผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ต่ออาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำ	๕	๔	๖	๕	๖
๒.๕*	ร้อยละของการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ต่อจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด	-	๓	-	-	-
๒.๖*	ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ทั้งหมด		-	๖		๖
๒.๗*	จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรต่ออาจารย์ประจำ/นักวิจัยประจำ (ประเมินเฉพาะสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)	-	-	๖	-	๖
๒.๘*	คุณภาพของผลงานวิจัยเชิงวิชาการประเมินโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (เป็นตัวบ่งชี้เพิ่มเติม ถ้ามี)	-	-	-	-	-

มาตรฐานที่ ๓ ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

ที่	ตัวบ่งชี้	กลุ่มสถาบัน				
		ข (๑) ๓๕%	ข(๒) ๒๕%	ค(๑) ๑๐%	ค(๒) ๑๕%	ง ๑๐%
๓.๑	ระดับความสำเร็จของการบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงานกิจกรรมเพื่อชุมชนท้องถิ่น และสังคม	๕	๕	๓	๕	๔
๓.๒	ระดับความสำเร็จในการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย	๕	๕	๔	๖	๓
๓.๓ ^ข	ระดับความสำเร็จของการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๕	๕	๓	๔	๓
๓.๔ [*]	ระดับความสำเร็จของการส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	-	๕	-	-	-
๓.๕ [*]	ระดับความสำเร็จในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิชาชีพครูและประสิทธิผลของการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่สมกับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง	-	๕	-	-	-

มาตรฐานที่ ๔ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ที่	ตัวบ่งชี้	กลุ่มสถาบัน				
		ข(๑) ๕%	ข(๒) ๕%	ค(๑) ๕%	ค(๒) ๕%	ง ๕%
๔.๑	ระดับความสำเร็จของระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน	๒	๒	๒	๒	๒
๔.๒	ระดับความสำเร็จของกิจกรรมนักศึกษาในการอนุรักษ์พัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม	๒	๒	๒	๒	๒
๔.๓	ระดับความสำเร็จในการส่งเสริมพัฒนาและการจัดการอุตสาหกรรมสร้างสรรค์บนพื้นฐานศิลปะและมรดกทางวัฒนธรรมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน	๑	๑	๑	๑	๑

มาตรฐานที่ ๕ ด้านการบริหารและการพัฒนาสถาบัน

ที่	ตัวบ่งชี้	กลุ่มสถาบัน				
		ข (๑) ๑๕%	ข (๒) ๑๕%	ค (๑) ๑๕%	ค (๒) ๑๕%	ง ๑๕%
๕.๑	ระดับความสำเร็จของสภาสถาบันในการกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา	๓	๓	๓	๓	๒
๕.๒	ระดับความสำเร็จของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษา	๔	๔	๓	๔	๒
๕.๓	ระดับคุณภาพของคณาจารย์โดยรวม	๔	๔	๖	๔	๗
	๕.๓.๑ ค่าเฉลี่ยคุณวุฒิทางการศึกษา	๒	๒	๒	๒	๓
	๕.๓.๒ ค่าเฉลี่ยคุณวุฒิทางวิชาการ	๒	๒	๒	๒	๒
	๕.๓.๓ ร้อยละของคณาจารย์ที่ได้ทุนโครงการปริญญาเอกกาญจนาภิเษก (คปก.) หรือได้รับทุนวิจัยจากหน่วยงานภายนอกระดับชาติ/นานาชาติ หรือได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ ระดับชาติ/นานาชาติต่อจำนวนคณาจารย์ทั้งหมด	-	-	๒	-	๒
๕.๔*	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาสถาบันสู่ระดับสากล	-	-	๓	-	๔
๕.๕*	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาสถาบันให้บรรลุเป้าหมายตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา	๔	๔	-	๔	-

มาตรฐานที่ ๖ ด้านการประกันและพัฒนาคุณภาพภายใน

ที่	ตัวบ่งชี้	กลุ่มสถาบัน				
		ข (๑) ๑๐%	ข (๒) ๑๐%	ค (๑) ๑๐%	ค (๒) ๑๐%	ง ๑๐%
๖.๑	ระดับความสำเร็จของระบบและกลไกในการประกันคุณภาพทั้งระดับสถาบัน ระดับคณะวิชา และระดับหลักสูตรและการสอน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินงานอย่างต่อเนื่องที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา และรองรับการประกันคุณภาพภายนอก	๓	๓	๓	๓	๓
๖.๒	ผลประเมินการประกันและการพัฒนาคุณภาพภายในที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (ตามกฎกระทรวงว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.ฉบับใหม่)	๓	๓	๓	๓	๓
๖.๓	ประสิทธิผลและผลลัพธ์ของระบบประกันคุณภาพภายในต่อการเปลี่ยนแปลงการบริหารและการจัดการและการสอนและต่อผลการจัดการศึกษาของคณะวิชา และสถาบันอุดมศึกษา	๔	๔	๔	๔	๔